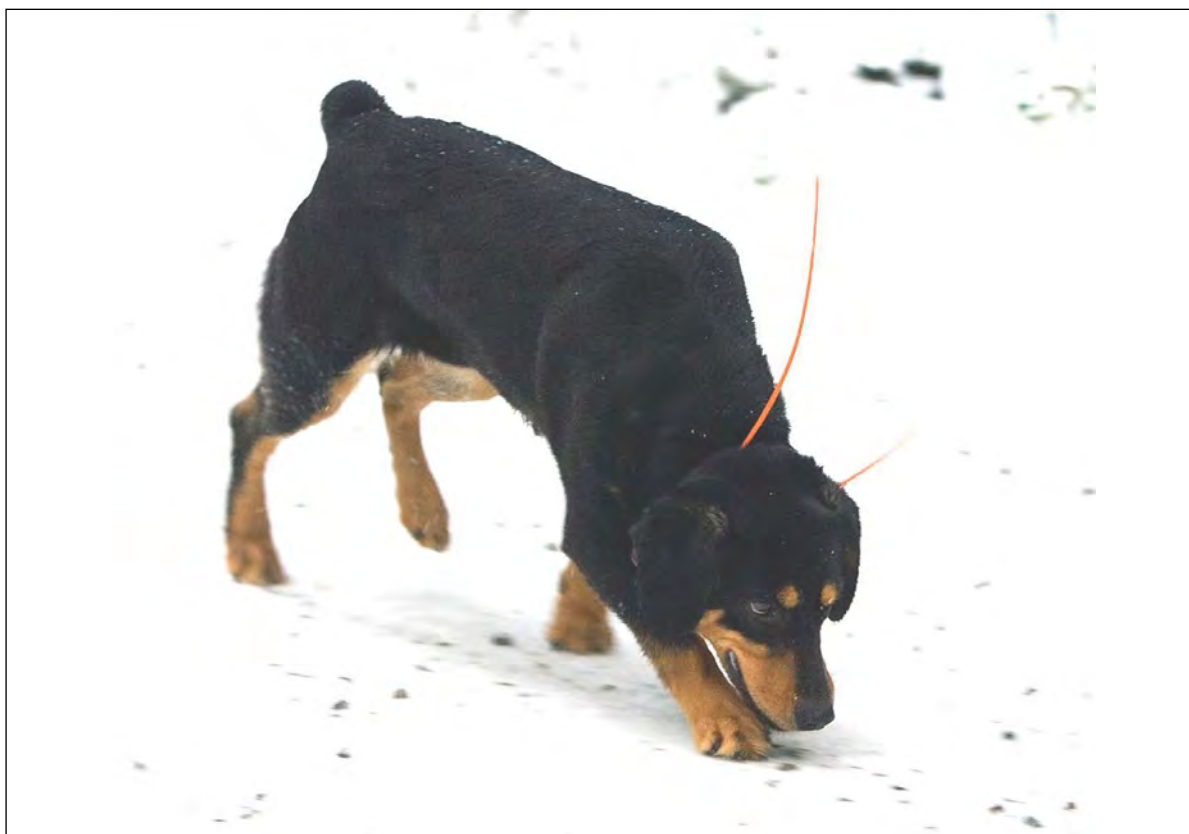

Domarkompendium

SMÅLANDSSTÖVARE

Utarbetat av

Svenska Stövarklubben

inför exteriördomarkonferens 2025

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer stövarraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Stövarklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SvStkl som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare.

Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av stövarraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Stövarklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Rasklubben, Svenska Stövarklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2025 av Ted Karlsson, Göran Johansson, Sarah Häggkvist, Thomas Eriksson och Mona Sundqvist på uppdrag av SvStkl utställningskommitté.

Innehåll

Historik	5
STANDARD FÖR SMÅLANDSSTÖVARE	7
Ursprungsland/Hemland	7
Användningsområde	7
FCI-Klassifikation	7
Bakgrund/ändamål	7
Helhetsintryck	7
Viktiga måttförhållanden	8
Uppförande/karaktär	8
Huvud	8
Skallparti	8
Skalle	8
Stop	8
Ansikte	9
Nostryffel	9
Nosparti	9
Läppar	9
Käkar/tänder	9
Kinder	9
Ögon	9
Öron	10
Hals	10
Kropp	10
Manke	10
Rygg	10
Ländparti	10
Kors	10
Bröstkorg	11
Underlinje och buk	11
Svans	11
Extremiteter	12
Framställ	12
Helhet	12
Skulderblad	12
Överarm	12
Armbåge	12
Underarm	12
Mellanhand	12
Framtassar	12
Bakställ	12
Helhet	12
Lår	13
Knäled	13
Underben	13
Has/Hasled	13
Mellanfot	13
Baktassar	13

SMÅLANDSSTÖVARE

Rörelser	16
Päls	16
Pälsstruktur	16
Färg	16
Storlek/Vikt	17
Mankhöjd	17
Fel	17
Diskvalificerande fel	18
Testiklar	18
Nota bene	18
Smålandsstövare - viktigt att komma ihåg	18
Egna anteckningar	19

Historik

Smålandsstövaren har en lång historisk bakgrund i Sverige. Bilder och manuskript antyder att en del av rasens ursprung fanns i landet redan under medeltiden. Hemvändande fältherrar, efter krig i östersjöprovinserna, förde med sig hem till Sverige, hundar av olika härstamning och utseende med stövarinslag. I samband med att allmogen 1789 fick tillgång till jakten, som tidigare varit kungahusets och adelns privilegium, fick stövarjakten ett uppsving från början av 1800-talet. I södra Sverige fanns under tidigt 1800-tal jakthundar, som gick under benämningen smålandshundar, smålandsras, och i landskapet Småland var de vanligt före-kommande. Deras utseende i typ och färg var genom sin härkomst mycket varierande, även om det förekom en del likartade stammar både i Småland och inom övriga delar av landet. Smålandsstövaretiken Clerry ställdes ut som nr 1 på den första hundutställningen i Sverige, anordnad av H. M. Konungens Jaktklubb år 1886, och ägdes av före detta löjtnanten grefve E. Sparre från Söderköping. Hon var alltså den första utställda hunden i Sverige. Clerry var inte ensam smålandsstövare på utställningen. Det fanns ett flertal smålandsstövare av, som det står Smålands ras, vilka kom från olika platser i landet och inte enbart från Småland. Ansträngningar i slutet av 1800-talet att mera renodla stövarraserna gjorde att även intresse väcktes för att försöka bevara och renodla smålandsstövaren.

En av de grundstammarna har sitt ursprung i en stövarstam som fanns på 1870-talet hos en småländsk rävjägare, Daniel i Bohult. Den brukar benämnas Vedastammen. Vedorna var småväxta och lurviga med god jaktduglighet. Stadsfiskal Arvid Claesson, Huskvarna, och regementsveterinär J. O. Hederstedt, Jönköping, fortsatte senare aveln med denna stam, som utvecklades mot en alltmer enhetlig exteriör med bibehållna jaktegenskaper. Ett flertal smålandsstövare av Vedastammen erövrade höga priser på jaktprov. Flera personer var engagerade i detta arbete, men kammarherren, friherre Fredrik J. von Essen på Strömsberg, vid Jönköping, omnämns i början av 1900-talet som den aktivaste för att bevara den stubb-svansade varianten av smålandsstövare. De mest enhetliga när rasen erkändes år 1921 var de norrbottniska smålandsstövarna, vilka dessutom visade sig ha bra jaktegenskaper med ett klangfullt och hörbart skall.

Den första smålandsstövaren som år 1922 stambokfördes i Svenska Kennelklubben, var Skoj av Myren 789 V, ägare Mary Stephens, Torne, efter det rasstandarden för smålandsstövare fastställts av SKK år 1921. Smålandsstövarrasen har under årens lopp tillförts nya hundar, ibland med inslag av främmande ras, som godkänts vid typbesiktning. Det fanns en mängd olika lokala stammar av olika modell, somliga var storväxta andra små, en del hade lång svans, andra var stubbsvansade. Ansträngningarna som gjorts under 1900-talet och fram tills idag för att renodla de svenska stövarraserna har, efter många turer resulterat i att smålandsstövaren ingår som en utav de fyra nationella svenska stövarraserna..

UJCh Kompis 34363/84 en utmärkt representant för rasen.

*En välbyggd lite tyngre hane av utmärkt helhet.
Björnsvans.*

*Proportionerlig, välbyggd tik av utmärkt helhet.
Björnsvans.*

*Svart hane, proportionerlig och välbyggd av utmärkt
helhet.
Björnsvans.*

*Brun yngre hane, proportionerlig och välbyggd av
mycket god helhet. Något högställd.
Stubbsvans.*

STANDARD FÖR SMÅLANDSSTÖVARE	
FCI-nummer 129 FCI-standard på engelska publicerad 2017-10-22 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2017-08-22 Standard fastställd av SKKs Centralstyrelse 2017-02-03	

Ursprungsland/Hemland	
Sverige	

Användningsområde	
Smålandsstövare är en skalldrivande hund som används vid jakt på hare och räv. Den jagar som ensamhund och skall vara hjortdjursren.	

FCI-Klassifikation	
Grupp 6, sektion 1:2. Med arbetsprov.	

Bakgrund/ändamål	
I landskapet Småland fanns under 1800-talet stövare av mycket olika utseende och härkomst. Ursprunget var till en del hundar av tysk, polsk och baltisk stam, vilka förts till landskapet av hemvändande officerare under stormaktstidens krig. De stövarna kom sedan att blandas med allmogens hundar av spetstyp. Senare tillfördes även drivande hundar av engelsk ras. Såväl storlek som färg varierade, liksom svanslängd. Färgen var svart med tanteckning, enfärgat röd eller gul. Vita tecken av skiftande storlek var vanliga. Medfödd stubbsvans förekom. I början av 1900-talet sökte man att renavla smålandsstövare, främst den stubbsvansade typen. År 1921 fastställdes en standard, som dock rymde både stubb- och långsvansade hundar. Standarden har reviderats ett flertal gånger sedan dess. Rasen är en härdig, allsidig, skalldrivande stövare som främst används vid jakt på hare och räv. Den har traditionellt använts för jakt på allehanda småvilt. Den skall vara hjortdjursren.	

Helhetsintryck	
Smålandsstövare skall vara en robust hund men ändå med ganska ädelt utseende. Den skall ha grovt hårlag och vara kraftigt byggd utan att verka tung. Svansen kan vara naturligt lång eller medfödd stubbsvans.	<i>Det förekommer allt för rektangulära och lätta och högställda individer.</i>

SMÅLANDSSTÖVARE

Viktiga måttförhållanden	
Smålandsstövare skall vara i det närmaste kvadratisk. Bröstdjupet skall vara ungefär hälften av mankhöjden.	<i>Det förekommer allt för rektangulära och lätta och högställda individer.</i>

Uppförande/karaktär	
Smålandsstövare skall vara lugn, vänlig och en ledartrogen hund med uppmärksamt temperament.	<i>Smålandsstövare ska vara en lugn och trygg hund. Ofta "finns" den bara, utan att göra något väsen av sig. Får ej vara vek.</i>

Utmärkt hanhundshuvud med bra uttryck.

Utmärkta ögon, färg och form.

Huvud

Huvud	
Huvudet skall vara torrt och medellångt. Avståndet från nackknöl till stop skall vara detsamma som avståndet från stop till nospets.	<i>Vanliga avvikelser är tunga, köttiga huvuden hos hanhundar och lätta, snipiga huvuden hos tikar. Vid beskrivning av smålandsstöwarens huvud är det enklast att tala om hur det inte ska vara. Det ska inte vara långt eller rektangulär i nospartiet som hos hamiltonstöwaren eller kilformat som hos schillern. Huvudet ska vara bredast mellan öronen med väl utvecklat nosparti som varken är tungt eller snipigt.</i>

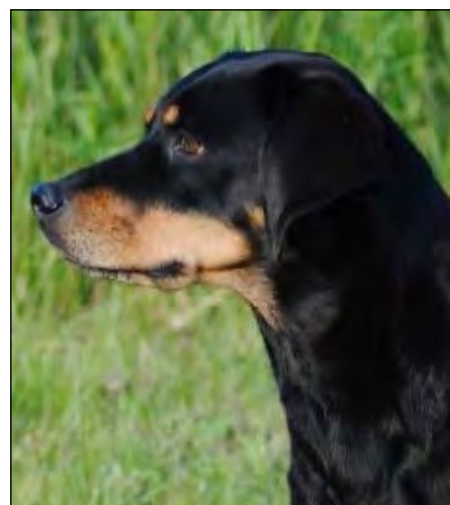
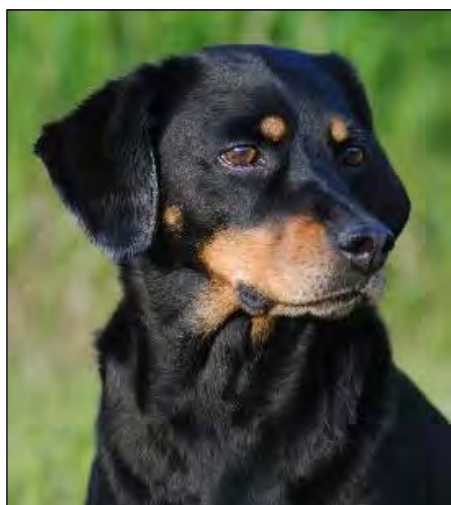
Skallparti

Skalle	
Skallen skall vara bredast mellan öronen.	<i>Breda skallar som kan göra att de tappar sin raskaraktär förekommer.</i>

Stop	
Stopet skall vara väl markerat.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara svart med vida näsborrar. Hos bruna hundar skall nosen vara mörkt brun.	
Nosparti	
Nospartiet skall vara väl utvecklat utan att vara vare sig för tungt eller snipigt. Nosryggen skall vara rak och parallell med hjässlinjen.	<i>Tunna och snipiga nospartier förekommer.</i>
Läppar	
Överläppen får endast obetydligt hänga över underläppen.	
Käkar/tänder	
Saxbett. Tänderna skall vara kraftiga och välutvecklade.	
Kinder	
Kinderna skall vara flata.	<i>Köttiga kinder förekommer.</i>
Ögon	
Ögonen skall vara mörkt bruna med lugnt uttryck. Bruna hundar har ljusare ögon, helst hasselnötsbruna. Mandelformade.	<i>Ibland förekommer runda, lite utstående ögon som ger ett främmande uttryck.</i>

Mycket feminint huvud med utmärkta detaljer och fint lugnt uttryck.

Öron	
Öronen skall vara hängande med slätt fall. De skall vara tämligen högt ansatta och får vid lystring höjas något över hjässans plan. De skall vara något kortare än avståndet från öronfästets främre kant till hälften av nosen. Nederdelen skall vara något rundad.	<i>Öronen skall vara relativt korta och högt ansatta.</i>

Hals	
Halsen skall vara måttligt lång, kraftig utan att verka grov och mjukt övergå i kroppen. Halshuden skall smidigt och tätt följa underlaget.	<i>Överdrivet halsskinn förekommer.</i>

Kropp

Manke	
Manken skall vara väl markerad.	

Rygg	
Ryggen skall vara kort och stark.	

Ländparti	
Länden skall vara muskulös och svagt välvd.	<i>Lång länd stör helhetsbilden.</i>

Kors	
Det svagt sluttande korset skall vara långt och brett.	<i>Kort och eller brant kors förekommer.</i>

Till alla delar utmärkt hane.

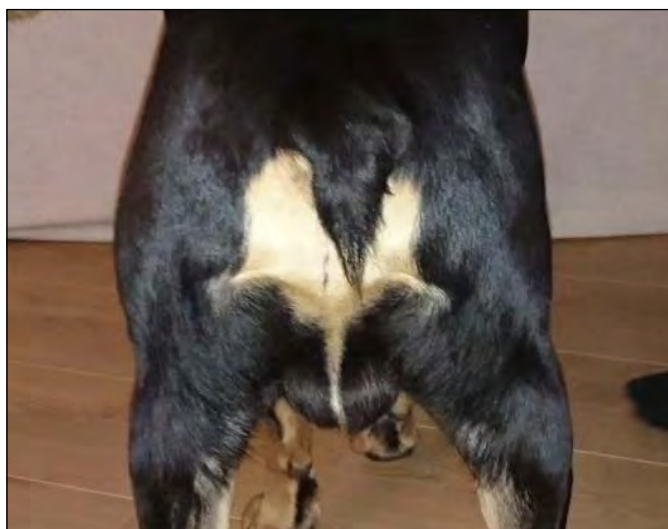

Till alla delar utmärkt tik.

Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara väl utvecklad med väl välvda revben.	<i>Korta bröstkorgar med utvecklade bakre revben förekommer.</i>

Underlinje och buk	
Buklinjen skall vara obetydligt uppdragen.	<i>Uppdragen buklinje förekommer ofta i kombination med kort bröstkorg.</i>

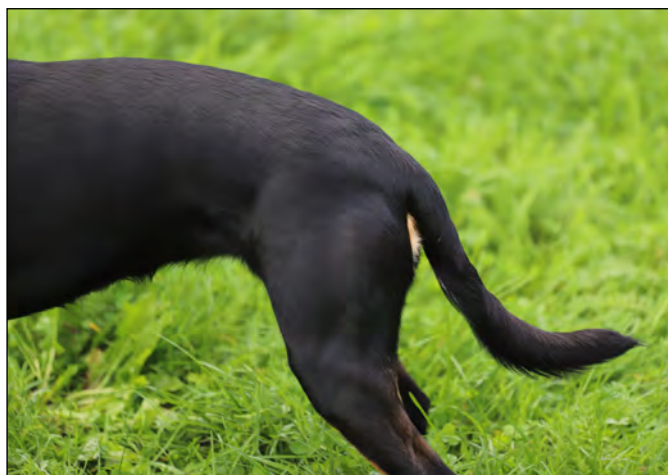
Svans	
Svensen skall antingen vara a) Lång och ansatt i rak förlängning av rygglinjen. Den skall bäras rakt eller svagt sabelformad och knappt nå ned till hasen. b) Eller medfödd stubbsvans eller björnsvans. Även halv svanslängd kan förekomma. Under rörelse skall svansen helst inte bäras över rygglinjen	<i>Stubbsvans är en kort svans på minst ett par centimeter. Björnsvans är "ingen svans alls". Avvikelsen från normal svanslängd är genetisk.</i> <i>I kritiken bör typen av svans anges.</i>

Björnsvans.

Stubbsvans

Lång svans förekommer

Kraftigt uppbruten svans ska ses som ett allvarligt fel.

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Benstommen skall vara kraftig och i harmoni med hundens helhet.	<i>Tunn benstomme förekommer.</i>

Skulderblad	
Skuldrorna skall vara muskulösa med långa och väl tillbakalagda skulderblad, vilka skall sluta väl intill bröstkorgen.	

Överarm	
Överarmen skall vara lång och väl vinklad mot skulderbladet.	

Armbåge	
Armbågarna skall ligga väl an mot bröstkorgen och skall inte synas under bröstlinjen.	

Underarm	
Frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella.	

Mellanhand	
Mellanhanden skall vara fjädrande och endast svagt vinklad mot underarmen.	

Framtassar	
Framtassarna skall vara fasta med väl välvda och slutna tår.	

Bakställ

Helhet	
Bakbenen skall bakifrån sett vara raka och parallella.	<i>Öppna vinklar i bakstället förekommer.</i>

*Välbyggd hane med utmärkt benstomme, välvinklad.
Bra form och proportioner i huvud.*

Välbyggd tik med utmärkt helhet.

Lår	
Låren skall vara breda och muskulösa.	

Knäled	
Knälederna skall vara väl vinklade.	

Underben	
Underbenen skall vara breda och väl musklade.	

Has/Hasled	
Haslederna skall vara väl vinklade.	

Mellanfot	
Mellanfoten skall vara kort och torr med lodrät ställning i stillastående.	

Baktassar	
Baktassarna skall vara fasta med väl välvda och slutna tår.	

Utmärkta helheter

En utmärkt hane i alla avseenden.

En utmärkt tik i alla avseenden.

En välbyggd, lite tyngre hane.

Välbyggd tik med viss ädelhet, utmärkt huvud, bra benstomme och tassar men aningen lång länd.

Mycket goda och goda helheter

*Välkroppad tik med rätta proportioner.
Långt men avfallande kors. Utmärkt päls.*

*Långsvansad välkroppad tik, avfallande kors.
Välvinklad. Könspräglad välskuret huvud.*

*Tillräckliga proportioner men något lång i typen.
Kunde ha lite mer benstomme.*

*Tik av mycket god helhet och fina proportioner
både i huvud och kropp. Björnsvans.*

*Tillräckliga proportioner men något lång i typen.
Kunde ha lite mer benstomme. Lätt och högställd.*

*Lätt och luftig tik som är alltför rektangulär.
Öppen frambensvinkel och övervinklad bak.
Bör ej premieras högt.*

Rörelser	
Rörelserna skall vara parallella, fria och med god steglängd.	<i>En kvadratisk smålandsstövare kan inte ha lika steglängd som mer rektangulära raser. Man måste således skilja på vad som är anatomiskt möjligt hos en korrekt byggd smålandsstövare och vad som är korta trippande rörelser till följd av kort kors och öppna bakbensvinklar. Även svanslängden påverkar rörelserna. Lång svans ger hunden bättre balans i rörelse.</i>

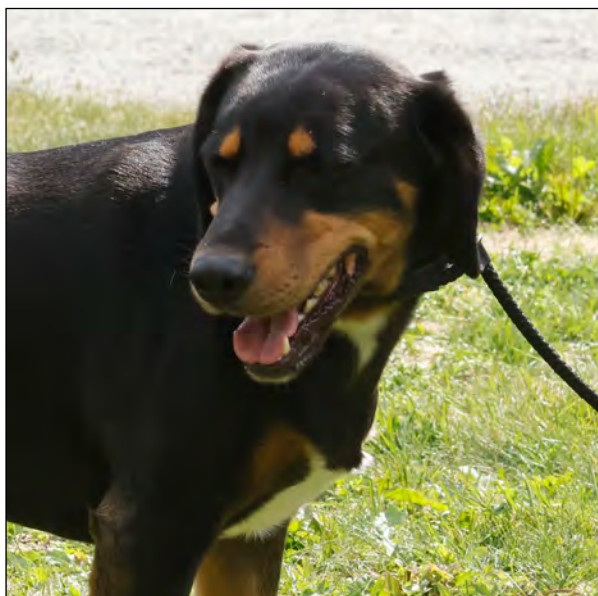

Utmärkt steglängd.

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen skall bestå av medellångt, grovt och tätt åtliggande täckhår, som skall vara kraftigare på ryggen och halsen. Underullen skall vara kort, tät och mjuk. På huvudet och öronen samt på benens framsidor skall håret vara kort och glatt. På lårens baksidor och svansens undersida får håren vara längre än pälsen på ryggen. Mellan tår och trampdynor skall håret vara tätt.	<i>Var noga med att pälsen ska vara kraftfull. Kort och öppen päls är inte funktionellt.</i>

Färg	
Svart eller brun med tanteckning. Tantecknen skall finnas över ögonen, på nosens sidor, under halsen, på bringan, benen och tassarna, under bröstet (buken), lårens insidor, under svansen och kring anus. Tanfärgen kan variera från gulbrunt till varmt rödbrunt. Smärre, vita tecken får förekomma på bringan och på tassarna.	<i>Sedan 2014 är bruna smålandsstövare godkända som färg inom rasen. Den bruna färgen anses likvärdig den svarta. Rena färger föredras. Klostreck uppskattas fortfarande bland rasfolket och bör om de finns, omnämnas i kritiken.</i>

På gränsen till mer än "smärre" vita tecken

Storlek/Vikt

Mankhöjd	
Hanhund: idealhöjd 50 cm, tillåten variation 46–54 cm Tik: idealhöjd 46 cm, tillåten variation 42–50 cm	<i>Storleken på de svenska stövarraserna är sedan länge anpassad till nordiska förhållanden. Någon strävan att höja mankhöjden föreligger inte, men inte heller dess motsats. I standarden anges idealmått för respektive kön.</i> <i>Hundar som ligger i närheten av yttermåttan bör inte tilldelas högsta prisvalören.</i> <i>För att tilldelas CK ska hunden ligga i spannet -3/+2 cm från idealhöjden.</i>

Fel
Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete. • Felaktiga proportioner, för rektangulär. • Bristande könsprägel. • Tungt, brett huvud. • Kort eller snipigt nosparti, lösa mungipor. • Över-, under- eller tångbett. • Blekt gula ögon. • Lång rygg. • Brant, kort kors med underställda rörelser och uppruten svans. • Kort eller tunt hårlag. • Övertecknat svart, avsaknad av tanteckning, inslag av svart i tantecknen. • För stora eller felplacerade vita tecken.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Otillgänglig.
- Blå ögon, ett eller båda.
- Kraftigt över- eller underbett.
- Mankhöjd som över- eller understiger den i standarden angivna.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Smålandsstövare - viktigt att komma ihåg

Smålandsstövare ska vara en kvadratisk, robust hund med kraftigt hårlag.

Den ska vara betydligt mindre än hamilton och schiller.

Den ska vara lugn och ledartrogen.

Var noga med:

- Könsprägel.
- Benstomme som inte får vara för klen.
- Längden - smålandsstövare ska vara i det närmaste kvadratisk.
- Pälsen - den ska vara kraftig.
- Rörelserna - en viktig detalj på en drivande hund.

Egna anteckningar

[illegible]

